

Ako sovražiš tvojega soseda radi tega, ker on govori drugi jezik kakor ti, pomisli, da mogoče že v par letih ne bodeta obadva govorila niti enega, niti drugega jezika.

Na grobih se hočemo zjediniti, na grobih si hočemo podati roke, na grobih hočemo pozabiti vse naše sovraštvo, vse nasprotstvo!

Saj nas ne bode tudi tedaj, ko nas bodejo zvale iz grobov angeljske trobente na večno sodbo, nikdar povpraševal Nebeški Sodnik, katere narodnosti smo, temveč povpraševal nas bode, koliko smo zakrivili proti njemu in proti našemu bližnjemu.

In ako bomo postopali proti našemu bližnjemu tako, kakor nam je zaukazal naš največji ljubitelj Jezus Kristus, namreč da ga bomo ljubili, potem se nam ni treba bati zadnje sodbe, potem nam bode tudi zemljica lahka.

Našim kmetom.

(Dalje.)

V današnjih dneh pač skoraj vse iz dežele sili v mesta, misleč si, da se tam zares sam med cedi. Temu pa ni nikakor tak. Kmečki fantje, katerim ni za domače delo, pustijo večkrat stariše doma, češ, trudita se vidva sama pri navadni vajini hrani, jaz pojdem v mesto, tam je veliki zaslužek in hrana je izvrstna, vsak dan si bodem lahko obračal po okrožniku pečenko. Oblečen bodem hodil, kakor gospod in dela bode malo!

Fant vedi, ako tako misliš, se grozno, grozno motiš. Mogoče je res v mestu hrana nekoliko boljša, mogoče bodeš zares hodil malo boljše oblečen, toda delati pa bodeš moral, verjami mi to, v mestu trikrat več, kakor pa na deželi. Povej mi le enega kmečkega sina, kateri bi si bil, zapustivši svoj dom, po mestih česar prihranil. Vsak je prišel do sedaj navadno rad in sicer prazen zopet domov, mogoče pa še povrh izprijen do dna srca, bolan na duši in na telesu.

Kmečka deklica, ne sili nikakor v mesto, ostani doma, bolje bode za tebe stokrat. Poznal sem neko

Izseljevanje v Ameriko.

(Doživljaji iz zadnjih dnij.)

Potovanje je lepo, a vsak zna, da je za potovanje potreba denarja. Med našim slovenskim ljudstvom imamo tudi dosti popotnikov, samo da ti popotniki ne potujejo samo za zabavo. Njih potovanje jih vodi v Ameriko, kjer si morajo zaslužka iskati. Marsikateri teh Amerikancev se da bodisi temu ali onemu pregovoriti in pride na ta način agentom v roke, ki ga res v Ameriko odpravijo, a za kakšno ceno in s kakšno ladjo, o tem pa še govora ni. Navadno pa potem tudi ameriška vlada take popotnike nazaj pošlje in jih ne pusti v Ameriko. V pojasnilo naj služi sledeči slučaj, ki se je dogodil komaj pred nekoliko dnevi.

V Sevnici na Štajerskem prebiva neki krčmar z imenom Janez Kurent. Iz tamošnje okolice nabral je ta gospod Kurent nekoliko fantov in mož, vsega skupaj 26, ki so se namenili v Ameriko. Kurent jim je priporočal, naj se z ameriško linijo odpeljejo in jih tudi potem odposlal v Buchs na Švicarski meji. V Buchsu je namreč neki Louis Kajzer, ki biva v Bazlu, ustanovil agenturo za izseljevanje in je pooblastil ta-

kmečko deklico, koje oče ni imel sicer posebno premoženja, toda ako so vsi skupaj delali, imeli vsi dovolj čednega oblačila. A Lenki, katera je bila zares lepo, zdravo in veselo kmečko dekle, nikakor ni nadalje ugajala kmečka noša, začela se je lišpati kinčati in njena mati je bila dovolj nespametna, je to dopustila. Ker oče ni nikakor mogel dati narja za židane robce in kitle na štirko, postala Lenka žalostna in je zgubila veselje do svojega kmečkega stanu. Kako si toraj pomagati. Na misel pride, hajd v mesto v službo, tam si bodem prislužila dovolj za najkrasnejšo obleko.

S težkim srcem sta roditelja ustregla njeni želji in dekle je šlo v mesto. Ker je bila Lenka zares pridno in pametno dekle, se je kmalu nekaj naučila in zares si je prislužila toliko, da si je kupila lepo obleko. Toda s časom se je navolila enomernega in stnega dela, pa mislila si je naj bode kakor hoče, s čim bejše itak ne bode in ako se že vsega navolim, se omožim! Pri vodnjaku me vedno pričakuje lep mlad fin gospod, on je tako prijazen z menoj in Henrik, ta me bode gotovo vzela za ženo! In glej, par mesecih sta bila parček. Ne mož in žena, ker Henrik rekel, da ni treba, da bi se izdalo toliko denarja za ženitev, saj se da tako tudi živeti, saj se tako tudi lahko rada imata. — —

Da, en čas je šlo dobro! Henrik, kateri je imel dobro službo, je prinesel svoji mladi „ženi“ Lenki vsako soboto lepo svoto denarja domov. Toda nekako soboto ga ni bilo več domov, tudi v nedeljo ne ni še v pondeljek ne. Šla je vprašat za njim in zvedela je, da je bil iz svoje službe odpuščen in da se je odpeljal nihče ne ve kam. Ko je prišla Lenka domov, čakal jo je že postrežček, da bi mu izročila pohištvo, katero je njen ljubi Henrik bil prejšnji dan prodal. Vse so vzeli, Lenki ni nič drugega ostalo kakor malo, jokajoče, nago dete!

Toda v mestu se nahaja mnogo usmiljenih ljudi, posebno takih, kateri se radi usmilijo take mlade lepe „vdove“, kakor je bila naša Lenčka.

No, Lenčka je bila kmalu zopet „žena“. Seveda

mošnjega krčmarja Johana Büchel (Bihelj) in pa Mih. Pavlina, da ga zastopata. Ta gospod Pavlin je bil prej pri Seuniku v Ljubljani v službi, pa je moral kar na naglo iz Ljubljane pobegniti in se ne sme več v Austriji prikazati. Ta dva zastopnika sta toraj teh 26 Slovencev v Buchsu sprejela, in njimi tudi vožnjo pogodila (172 gld.) in jih 8. septembra odposlala v Bazel. Iz Bazla so se potem odpeljali v Havre na Francoskem in ko so se drugi iz Havre naravnost odpeljali čez morje v New-York, moralo je teh 26 mož (med njimi je tudi pet mladoletnih, ki svojim vojaškim dolžnostim se miselno zadostili) odpotovati v Southampton na Angleško; iz tega mesta so se potem peljali po železnici skoz celo Angleško v Liverpool in ko so tukaj tri dni čakali, odpeljali so se na ladiji od Kunardlinije v Ameriko.

Na morju so bili čez 10 dni in ko so prišli v Ameriko, morali so zopet nazaj v Evropo. Vseh teh 26 oseb se je pa pogodilo, da se odpeljejo z ameriško linijo, ki prevozi čez morje v 6 do 7 dneh in so v tej misli tudi pogodbo podpisali — a pogodba se je pa glasila na Kunardlinijo — in tako postopanje agentov nasproti slovenskim izseljencem je vse drugo prej, kakor pošteno imenovati.

...nega
...li so
...bila
...kakor
...ati in
...a, da
...i de-
...la je
...meč-
...el jej
...ristu-
...želji
...zares
...učila
...lepo
...me-
...sla-
...pa
...ep in
...moj
...lej v
...ker je
...o de-
...aj se
...imel
...Lenki
...neko
...e in
...zve-
...se
...enka
...očila
...i dan
...stalo,
...ljudi,
...mlade,
...veda

...ndi tokrat brez poroke. Njen „mož“ je bil star in
...aboten, pa kaj, bil je bogat, neizmerno bogat.
...akon je bil „srečen“, toda kratek. Starec se je
...lenčke naveličal in jej je zakon odpovedal. Sedaj je
...lla zopet brez službe, brez dela, brez stanovanja.
...aj početi? Domov se ne upa, ker se sramuje, službe
...e dobi, ker nima nikakih spričeval. Obupanje se
...ti naše Lenčke, na samo sebe je jezna, jezna na
...e ljudi.

In padla še je bolj globoko, padla od stopnje
...o stopnje tako daleč, da si našel našo Lenčko v
...ar mesecih bolano na duši in na telesu v bolnišnici.
...zdravela ni nikdar več. Zakopali so jo na skorem,
...nihče ni žaloval za njo.

Poglejte dragi kmečki fantje in dekleta, to je
...snična podoba iz vsakdanjega življenja, kakor se
...ke vedno in vedno, posebno v večjih mestih po-
...vjljajo.

Jaz vam toraj svetujem, ostanite doma, sploh
...a ne zapuščajte nikdar vašega, to je kmečkega
...anu. Ako vas je več otrok pri hiši in je gospodar-
...vo premajhno, da bi vsi na njem živeli, potem idite
...službo raji h kakemu poštenemu kmetu, bodite
...rčni, delavni in pridni, jaz vas zagotovem, da bo-
...te tudi vi toliko ali še več prihranili, kakor to
...i ono nališpano mestno družinče, katero nosi na-
...dno vse kar je njegovega na hrbtu, kakor nosi
...lž svojo hišo vedno s seboj. Na deželi bodete lažje
...stali samostojni in ne bode se vam treba toliko
...nižati, kakor pa po mestnih službah, gotovo pa si
...ihranite neštete skušnjave, katere kaj lahko mla-
...ga neiskušenega človeka premagajo.

Spodnje-štajerske novice.

Brumen in Bratuša. Celjska žaba piše v svoji
...evilki z dne 23. oktobra med drugim tudi to-le:
...poročilo „Štajerca“ o shodu na Ptujski Gori je
...rajno perfidno in lažnjivo!“ — Te besede smo vam
...metje tukaj ponatisnili, da bodete vedeli na kateri
...rani je zares perfidnost doma. Mi smo poročali o

Kako so se vsi ti izseljenci pogodili in pobotali s Kaj-
...nom, Büchelnom in Paulinom, mi ni znano, gotovo pa imajo
...polnoma pravico, zahtevati od teh gospodov celo voznino
...aj. Iz Amerike jih niso vrnili radi kake bolezni ali kakega
...zrega postavnega zadržka, pač pa je vzrok le ta, da jih
...tako poslali, kakor je bilo potreba. In ta agentura se še
...nazivlje „Slovenska agentura“, tudi „Sl. Hrvatska agentura“,
...tako trobi med svet, da njeni popotniki vedno dobro v
...eriko pridejo in da nobenega ne vrnejo iz Amerike. Varuje
...se vsak imen Kajzer, Büchel (Bihelj) in Pavlin!

O resničnosti tega dogodka zamorejo gg. Ignac Jenčič,
...lica, pošta Loka pri Zidanem mostu; Jakob Vovčak, Jevše
...pošta Loka pri Zidanem mostu; Janez Faletič, Šmast 37,
...sta Kobarit, pojasnilo dati, ker so ti tri navedeni gospodje
...ni to doživeli.

Na ta način je prišlo 26 oseb ob svoj denar, morali so
...voziti iz kota v kot 6 do 7 tednov in dasi so plačali vse
...edu, vendar niso prišli tje kaj, kamor so bili namenjeni.

Slovenci, pozor pred imeni

Kajzer, Büchel, Pavlin.

celi stvari, kakor se je zares tudi vršila, poročali
...smo o celem zborovanju popolno resnico in se sklicu-
...jemo na izreke več kakor trideset kmetov, kateri
...so prišli po priobčenem našem poročilu k nam in
...so se izrazili, da je bilo naše poročilo popolnoma
...istinito in da se čudijo, kako je sploh mogoče, da
...zamore „Domovina“ tako nesramno lagati. — Zopet
...piše „Domovina“:

„Zakaj pa „gospodje“ od „Štajarčeve“ stranke
...niso stavili predloga za protiposkus pri glasovanju,
...zakaj niso predlagali drugih resolucij? To naj g.
...Drevenšek, ki se ni upal na shod priti,
...razjasni.“

Razjasni se ta stvar kaj lahko!

Gospodje od „Štajarčeve“ stranke se sploh nikdar
...niso vtikali v taka zborovanja, temveč „Štajerc“ je
...priobčil navadno vsako zborovanje tako, kakor se je
...v istini vršilo. Pač koliki krik in vik od strani „Do-
...movine“ bi bil nastal, ako bi bil g. Drevenšek zares
...na Ptujski Gori nastopil in zagovarjal „Štajarčevo“,
...popolnoma pravo stališče glede zadeve Bratuša. Kle-
...rikalcem namreč ni nikdar nič prav! Ker smo namreč
...sedaj pripustili celo stvar kakor vedno kmetom samim
...na razsodbo in so kmetje v resnici razsodili, da je
...bilo naše poročilo, a ne klerikalno, popolnoma pošteno,
...jim to ni prav. Ako bi bil kateri od našega lista v
...tej zadevi javno nastopil, jim tudi ne bi bilo prav.
...To je zavijanje in sicer podlo zavijanje, kakor smo
...ga že vajeni od klerikalne strani. Kar smo mi poro-
...čali o shodu na Ptujski Gori in o Brumenu in Bra-
...tuši, to je bila izrečna ljudska volja in kmetje po-
...štenjaki na Ptujski Gori in v okolici niso bili nikdar
...lažnjivci, kakor se jim predbaciva od klerikalne strani,
...niso pa bili tudi nikdar „šnop sarji“, kakor jih
...imenujejo mariborske klerikalne cunje in dohtarska
...celjska žaba z imenom „Domovina“. — In zopet piše
...„Domovina“:

„Edini izmed nasprotnikov, ki ima lastni razum
...brez duhtečega „šnopsa“, bil je J. Windiš z Brega.
...Ta je dr. Brumenu po sklenjenem shodu na vpra-
...šanje, zakaj se ni k besedi oglasil, rekel, da sploh
...proti govoru poročevalca ni bilo ničesar ugovarjati.“

In zopet moramo k temu pristaviti, da je to
...poročilo velikanska laž od strani „Domovine“. Gosp.
...Windiš je namreč rekel dohtarju Brumenu, ko se mu
...je ta vedno in vedno vsiljeval in ga povpraševal, kaj
...on misli o celem njegovem (Brumenovem) govoru,
...da celo predavanje niti ni vredno bilo, da bi človek
...o njem spregovoril le besedico. Seveda po takem
...gotovo „ni bilo ničesar ugovarjati.“ — Sicer pa
...hočemo glede „šnop sarjev“ iz Ptujске Gore in glede
...gospoda Windiša priobčiti v naši prihodnji številki
...dotične osebne odgovore.

Klerikalna trgovina v Sv. Lenartu. Ker se slav-
...nim prijateljem kmetov iz Št. Lenarške okolice radi
...poštenega mišljenja tržanov od Sv. Lenarta nikakor
...ni posrečilo ustanoviti konzuma, hočejo jim sedaj
...pomagati drugi gospodje in sicer s tem, da so tam
...odtvorili novo trgovino. Te trgovine do sedaj še
...nihče ni hvalil, kakor „Fihpos“. Radovedni smo,